

Arrest

nr. 231 902 van 29 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 8 oktober 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 12 oktober 2018.

1.2. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Griekenland internationale bescherming werd toegekend. Meer bepaald is hij op 16 februari 2018 als vluchteling erkend.

1.3. Op 7 oktober 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdend niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU Lidstaat). Deze beslissing werd op 8 oktober 2019 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Al Bayda, dorp Malah, te Jemen, op 1 januari 1989. U heeft de Jemenitische nationaliteit en bent Arabier van origine. Vroeger was u moslim, maar na verschillende ervaringen bent u beginnen nadenken over het geloof. U bent momenteel bezig met een richting te zoeken. U leest boeken en momenteel staat u af en toe in contact met Jehova getuigen.

U komt uit een gezin met elf kinderen. U heeft één zus die heden in de Verenigde Staten verblijft. Uw overige familieleden verblijven samen met uw vader in Jemen. U heeft één broer die u in 2008 stierf in een auto-ongeluk. Dit gebeurde toen hij onderweg was naar huis, toen hij u had vervoerd naar de stad. Mensen zeiden dat het uw schuld was. Uw moeder stierf in 2017 door een hartaanval. U brengt dit in verband met uw situatie in Syrië.

U heeft sinds uw geboorte tot 2009 in Malah, te Jemen verbleven. Toen bent u naar Syrië vertrokken om verder te studeren. Dit was een regeling tussen de Jemenitische en Syrische overheid. U bent van studierichting veranderd, u heeft uiteindelijk geen diploma behaald. In 2011 werd u in Syrië lid van een jongerenbeweging, u werd de voorzitter voor de intellectuele leider genoemd. De jongerenbeweging vocht de ongelijkheid aan tussen de verschillende sociale klassen in Jemen. In Syrië was u tevens betrokken bij de Baath partij, u was bestuurslid van de 'firka'. U organiseerde vergaderingen, feesten, bracht bezoeken aan gewonden... Toen u onderweg was van Syrië naar Turkije werd u tegengehouden en opgesloten aan het checkpoint van Icarda door de groepering Ahrar Al Sham. Van 9 oktober 2015 tot 27 januari 2017 werd u opgesloten in de gevangenis in Syrië. U kon ontsnappen en bent vervolgens uit Syrië richting Turkije vertrokken.

Via Turkije reisde u door naar Griekeland waar u sinds 7 november 2017 ongeveer een jaar verbleef. Op 15 november 2017 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. In Griekenland heeft u de status van erkend vluchteling ontvangen op 16 februari 2018. U werd als kwetsbaar persoon bestempeld in Griekenland. Na ongeveer een jaar in Griekenland, reisde u via Italië en Frankrijk door naar België waar u aankwam op 9 oktober 2018. Op 12 oktober 2018 diende u in België uw verzoek om internationale bescherming in.

U bent uit Griekenland vertrokken omwille van de moeilijke ervaringen die u daar heeft gekend. U geeft aan dat u twee keer fysiek aangevallen werd. Daarnaast werd uw medische situatie niet individueel opgevolgd, alsook diende u zelf in te staan voor de betaling van uw medische kosten. U verwijst bovendien naar de algemene levensomstandigheden in Griekenland. U kan omwille van deze moeilijke omstandigheden niet terugkeren naar Griekenland.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw origineel Jemenitisch paspoort (geldigheid 6/6/2018 – 6/6/2024), drie documenten van de Jemenitische ambassade in Damascus. Eén document betreffende uw studie in Syrië, een uittreksel van de burgerlijke stand en een document ter bevestiging van het ophalen van uw paspoort in juli 2012. U legt ook verschillende documenten neer over uw medische situatie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en de door u voorgelegde attesten blijkt immers dat u psychische problemen zou hebben (CGVS p.3, 9). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS, zo werd er ruimte gelaten om hierover te praten en om eventuele opmerkingen te geven of vragen te stellen. Verder maakten noch u noch uw advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 3, 4, 5, 7, 9, 11, 12, 16). Uit het persoonlijk onderhoud bleek dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U bleek in staat het gesprek te volgen, u begreep de inhoud van de vragen en de vragen werden herhaald en/of anders omschreven waar dit nodig was. Niets wijst er aldus

op dat uw toestand tijdens uw persoonlijk onderhoud dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van uw dossier onmogelijk heeft gemaakt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland. U ontving in Griekenland de status van erkend vluchteling op 16 februari 2018 (zie Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, Asylum Service, dd. 11.12.2018; CGVS p.7).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op de onveilige situatie, u haalt aan dat u slachtoffer bent geweest van twee fysieke aanvallen (CGVS p.7, 9-11). U geeft aan dat u harde klappen kreeg naar aanleiding van uw mening over het Palestijns – Israëlische conflict, daarnaast geeft u aan dat u door Marokkaanse drugsverkopers geslagen werd omwille van het feit dat u ze zag inbreken en goederen stelen (CGVS p.9-11).

Met betrekking tot de fysieke aanvallen wenst het CGVS het volgende op te merken. Het CGVS benadrukt dat deze incidenten 'an sich' onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Voorts dient het CGVS op te merken dat u enkel met betrekking tot het eerste incident bescherming heeft gevraagd aan de Griekse autoriteiten (CGVS p.10). U geeft aan dat de politie de echte naam vroeg van de dader om verder gevolg te kunnen geven aan uw klacht. U heeft zich vervolgens geïnformeerd bij een organisatie aanwezig in het kamp, maar u kreeg de naam niet. U heeft verder geen pogingen ondernomen om deze naam te weten te komen (CGVS p.10, 13). In het kader hiervan heeft u niet kunnen overtuigen dat de Griekse autoriteiten niet voldaan hebben aan hun beschermingstaak. Uit bovenstaande mag blijken dat u wel degelijk beroep heeft kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Griekse autoriteiten in tegenstelling tot wat u met uw verklaringen wil doen uitschijnen. Bovendien berustte u er in dat de organisatie u de naam van de dader niet kon geven en ondernam u geen verdere pogingen meer om deze te weten te komen. Dit volstaat geenszins om te besluiten tot een onwil dan wel onkunde van de Griekse politie. Dat niemand ooit officieel in beschuldiging werd gesteld kan aan tal van zaken te wijten zijn. Daarenboven hebt u nagelaten naar aanleiding van het tweede incident de hulp van de politie in te roepen en stelt u dat ze toch niets voor u zouden doen (CGVS p.10). Voorgaande volstaat geenszins om te besluiten dat u niet in de mogelijkheid was een beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, dan wel in de toekomst niet opnieuw bij de Griekse autoriteiten zou terecht kunnen.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Daarnaast beroept u zich op het gebrek aan medische zorgen in Griekenland. U geeft aan dat u niet individueel behandeld werd en zelf uw medicatie diende te bekostigen (CGVS p.9, 11-13). U beroept zich tevens op de levensomstandigheden in Griekenland, zo geeft u aan dat vluchtelingen in een onmenselijke sfeer worden opgevangen en u verwijst naar de slechte economische toestand in het land waardoor het niet mogelijk was om werk te vinden, in het bijzonder omwille van uw persoonlijke situatie (CGVS p.9, 12-14).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw medische situatie en nood aan opvolging wilt het CGVS allereerst opmerken dat deze niet betwist worden, wat eveneens geldt voor de documenten die u neerlegt ter staving van uw medische problemen. Daar gelaten het aspect van medische zorgen in Griekenland, of het gebrek hieraan, dat strikt genomen niet tot de beoordelingsbevoegdheden van het CGVS behoort, toont u evenmin op overtuigende wijze aan dat er geen toegang was tot de reguliere gezondheidszorg aldaar. Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zo spreekt u over een behandeling met medicijnen en een doorverwijzing naar een psychiater (CGVS p.9, 13). Daarnaast spreekt u over consultaties bij de dokter (CGVS p.11), een opname van twee à drie maanden in het ziekenhuis (CGVS p.11). Verder geeft u aan dat u via uw psychologische begeleider vernam dat u een verblijfsstatuut ontvangen had, wat tevens duidt op psychologische begeleiding (CGVS p.11). In dit kader wilt het CGVS tevens benadrukken dat de Griekse autoriteiten wel degelijk uw kwetsbare situatie in beschouwing namen. Het CGVS verwijst naar het document dat het CGVS van de Griekse autoriteiten ontvangen heeft en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Hierin werd melding gemaakt van het volgende 'Through a detailed vulnerability assessment by the Greek authorities it was concluded that the alien in subject is a vulnerable person' (zie Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, Asylum Service, dd. 11.12.2018). Gezien het feit dat de Griekse autoriteiten u deze individuele stempel gaven, kan hieruit worden afgeleid worden dat de Griekse autoriteiten aandacht hadden voor uw kwetsbaar profiel. Het CGVS dient bijkomstig ook aan te stippen dat er tussen het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland (15 november 2017) en het verkrijgen van uw status aldaar (16 februari 2018), een periode zit van slechts drie maanden. Hieruit kan tevens worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten aandacht hebben besteed aan het prioritair behandelen van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien verklaart u zelf "Ze toonden wel begrip voor mijn situatie, ik was de enige die een aparte caravan kreeg. ... Want ze hebben mijn situatie goed kunnen begrijpen, ik kon niet slapen met een vreemde naast mij." (CGVS p.14). Hieruit blijkt tevens dat de Griekse autoriteiten begrip hadden voor uw individuele situatie en maatregelen namen om hieraan tegemoet te komen. Uw verklaringen dat uw behandeling niet individueel was wordt door bovenstaande dan ook teniet gedaan. Er dient bovendien ook aangestipt te worden dat u aangeeft dat u de enige was aan wie een voorschrift voor een week of maand werd toevertrouwd omwille van het vertrouwen dat u kreeg door uw relatie met de tolk en verantwoordelijke en omwille van uw kennis (CGVS p.14). Dit draagt tevens bij tot een individuele behandeling en staat uw algehele zelfredzaamheid. Wat uw zelfredzaamheid betreft, wordt deze verder gestaafd door verschillende vaststellingen. Vooreerst blijkt deze uit uw manier van denken, zo geeft u aan dat u verschillende zaken onderneemt om na te denken over uw religieuze oriëntering (CGVS p.4). Zo leest u

boeken en staat u op heden in contact met Getuigen van Jehova (CGVS p.4). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u in staat bent om zowel in Griekenland en in België bewust relaties aan te gaan en te onderhouden. Het CGVS verwijst naar de, aldus uw verklaringen, sterke band met uw leraren in Griekenland (CGVS p.12-13) en in België naar uw relatie met uw 'girlfriend' en 'boyfriend' (CGVS p.6-7). Tot slot blijkt u in staat bent om uw procedures om internationale bescherming te organiseren en bent u in staat hiervoor zaken te ondernemen, zoals het afleggen van uw reisweg. Ook deze vaststellingen dragen bij tot voorliggende appreciatie van het CGVS. Samenvattend dient opgemerkt te worden dat artikel 3 EVRM vereist dat u doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zou mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Op basis van bovenstaande brengt u geen concrete elementen aan die aantonen dat u, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland inzake uw psychische problemen.

Verder, is het niet voldoende om aan te halen dat de socio-economische omstandigheden in Griekenland u beperken. U geeft aan dat u zelf in de kosten van uw medische behandeling diende te voorzien. U geeft aan "Wie erkend wordt in Griekenland, verliest financiële steun en andere diensten." (CGVS p.14). U gevraagd of u zich bent gaan informeren naar uw rechten, geeft u evenwel aan "Persoonlijk niet gedaan, maar het is algemeen geweten dat het zo was." (CGVS p.14). Met betrekking tot Grieks leren, geeft u aan dat u dit niet gedaan heeft, aangezien u toch niet in Griekenland wilde blijven (CGVS p.13). Met betrekking tot huisvesting geeft u aan dat u zich had ingeschreven voor het verkrijgen van een woning, maar dat u hier geen antwoord op ontving (CGVS p.14). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u beroep kon doen op financiële bijstand van uw broer, alsook dat u over een netwerk beschikt in Griekenland, dat er bovendien voor zorgde dat u zich beter begon te voelen in Griekenland (CGVS p.12-13). Niets uit uw verklaringen wijst erop dat u in de toekomst hier niet op zal kunnen rekenen. Het feit dat u geen enkele afdoende inspanning heeft geleverd om uw persoonlijke situatie daar na te gaan, zorgt er tevens voor dat uw verklaringen niet onderbouwd worden. Gezien het bovenstaande, is het niet afdoende om louter te verwijzen naar de socio-economische omstandigheden.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen immers enkel uw identiteit, herkomst en studie aan, elementen die momenteel niet ter discussie staan.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, eerste lid, 3) van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 20 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

In een vierde en laatste middel voert verzoeker nog de schending aan van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij in Griekenland in geen geval kan genieten van effectieve bescherming, alsook dat hij in land van zijn herkomst een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kent of minstens een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming loopt.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgende stukken:

- AIDA, "*Country Report Greece*", maart 2019, p. 185, 188 en 190 (stuk 3);
- Human Rights Watch, "*Yemen: Events of 2018*" (stuk 4);
- Medisch attest van de psycholoog van verzoeker d.d. 23 augustus 2019 (stuk 5);
- RSA, "*Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, Update*", 30 augustus 2019 (stuk 6);
- Open Migration, "*Moria: A mental health crisis at Europe's shores*", 29 november 2018 (stuk 7);
- Daily Finland, "*Greece vows to improve living conditions of refugees on islands*", 16 november 2018 (stuk 8);
- Amnesty International, "*Greece and the EU must move asylum seekers to safety*", 6 december 2018 (stuk 9);
- Eurostat, "*Migrant integration statistics – labour market indicators*", update van mei 2019 (stuk 10);
- Eurostat, "*Unemployment Statistics*", update van augustus 2019 (stuk 11);
- OECD, "*How's life in Greece*", november 2017 (stuk 12);
- OECD, "*Greece*" (stuk 13);
- Los Angeles Times, "*A surge in neo-Nazi attacks terrifies refugees in Greece*", 4 juni 2018 (stuk 14);
- Arrest van de Raad van State te Nederland, 201902302/1/V3, d.d. 15 juli 2019 (stuk 15);
- Ryszard Cholewinski, "*Economic and Social Rights of Refugees and Asylum Seekers in Europe*", juli 1999 (stuk 16);
- ECRE, "*Housing out of reach? The reception of refugees and asylum seekers in Europe*", 23 mei 2019 (stuk 17);
- RSA, "*Returned recognized refugees face a dead-end in Greece*", 9 januari 2019 (stuk 18);
- RSA, "*Eviction of recognized refugees from accommodation will lead to homelessness and destitution*", 5 april 2019 (stuk 19);
- Brief van Noam Harris van Mazi Housing Project van 9 juli 2019 (stuk 20);
- Brief van Emma Musty van Khora Community Center van 7 juli 2019 (stuk 21);
- Brief van Hudson McLane van 14 juli 2019 (stuk 22);
- International Journal of Environmental Research and Public Health, "*Impact of the Refugee Crisis on the Greek Healthcare system: A long road to Ithaca*", 20 augustus 2018 (stuk 23);
- Al Jazeera, "*Yemen war: 5 years since the Houthis' Sanaa takeover*", 21 september 2019 (stuk 24) en
- Council of Europe, Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatovic following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018, 6 november 2018 (stuk 25).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3, 48/4 en artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève mist dan ook juridische grondslag.

Aangaande de verwijzing naar de artikelen 20 tot en met 35 van de Kwalificatierichtlijn wordt opgemerkt dat deze normen zijn overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn. Verzoeker toont dit in casu evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van de artikelen 20 tot en met 35 van de Kwalificatierichtlijn niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.2. In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk verklaard omdat (i) uit zijn verklaringen en de documenten in het administratief dossier blijkt dat hij op 16 februari 2018 internationale bescherming kreeg in Griekenland en (ii) hij geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, zijn basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en zijn levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.3.3. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, hij wel degelijk in de mogelijkheid is om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt

overigens eveneens uit het feit dat verzoekers kritiek uiten op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging ondernemen om deze te ontkrachten.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

(…)”

2.3.5. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker internationale bescherming genoot in Griekenland. Verzoeker verkreeg op 16 februari 2018 de vluchtelingenstatus. Deze vaststelling wordt door verzoeker niet betwist.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat in de bestreden beslissing als het ware een nieuwe voorwaarde wordt toegevoegd aan artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet “*door te stellen dat verzoeker moet aantonen dat hij “een gegronde vrees of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade”*”, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing wordt overwogen dat verzoeker er niet in slaagt om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend, niet actueel of niet toereikend zou zijn. Dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, dan wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in geval van een terugkeer naar Griekenland, is slechts één aspect in de beoordeling door de commissaris-generaal van het geheel van de elementen waaruit kan blijken dat hij actuele en toereikende bescherming geniet in Griekenland (*infra*) en vindt zijn grondslag in het weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Dat de bestreden beslissing een voorwaarde toevoegt aan artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet kan dan ook geenszins worden gevolgd.

2.3.6. Verzoeker haalde een aantal elementen aan waarom hij meent niet meer terug te kunnen naar Griekenland.

De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (*cf.* HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoeker, die in Griekenland als vluchteling werd erkend, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat hij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan zijn vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat zijn levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoeker kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon

die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partijen niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van zijn verzoek en dat het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing over verzoekers vrees over de onveilige situatie in Griekenland, ten gevolge waarvan hij verklaart reeds tweemaal het slachtoffer te zijn geworden van fysieke aanvallen, als volgt gemotiveerd:

"Met betrekking tot de fysieke aanvallen wenst het CGVS het volgende op te merken. Het CGVS benadrukt dat deze incidenten 'an sich' onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Voorts dient het CGVS op te merken dat u enkel met betrekking tot het eerste incident bescherming heeft gevraagd aan de Griekse autoriteiten (CGVS p.10). U geeft aan dat de politie de echte naam vroeg van de dader om verder gevolg te kunnen geven aan uw klacht. U heeft zich vervolgens geïnformeerd bij een organisatie aanwezig in het kamp, maar u kreeg de naam niet. U heeft verder geen pogingen ondernomen om deze naam te weten te komen (CGVS p.10, 13). In het kader hiervan heeft u niet kunnen overtuigen dat de Griekse autoriteiten niet voldaan hebben aan hun beschermingstaak. Uit bovenstaande mag blijken dat u wel degelijk beroep heeft kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Griekse autoriteiten in tegenstelling tot wat u met uw verklaringen wil doen uitschijnen. Bovendien berustte u er in dat de organisatie u de naam van de dader niet kon geven en ondernam u geen verdere pogingen meer om deze te weten te komen. Dit volstaat geenszins om te besluiten tot een onwil dan wel onkunde van de Griekse politie. Dat niemand ooit officieel in beschuldiging werd gesteld kan aan tal van zaken te wijten zijn. Daarenboven hebt u nagelaten naar aanleiding van het tweede incident de hulp van de politie in te roepen en stelt u dat ze toch niets voor u zouden doen (CGVS p.10). Voorgaande volstaat geenszins om te besluiten dat u niet in de mogelijkheid was een beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, dan wel in de toekomst niet opnieuw bij de Griekse autoriteiten zou terecht kunnen.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te weerleggen of te ontcrachten. Hij wijst weliswaar op zijn kwetsbaar profiel en herhaalt dat hij bij de politie klacht probeerde in te dienen, maar niet op de hoogte was van de naam van zijn aanvaller, doch toont hiermee niet aan dat hij in Griekenland geen bescherming zou kunnen krijgen nu uit het voorgaande blijkt dat verzoeker enerzijds geen verdere pogingen ondernam om de naam van zijn aanvaller te bekomen in het kader van het door hem aangehaalde eerste incident en hij anderzijds geen klacht indiende met betrekking tot het door hem geschetste tweede incident, zodat hij niet aannemelijk maakt dat hij voor deze problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of de bescherming door de in Griekenland aanwezige autoriteiten. Zo verzoeker nog verwijst naar zijn medische toestand teneinde zijn gebrek aan initiatief om de naam van zijn aanvaller te achterhalen te vergoelijken, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen volgt waaruit zijn zelfredzaamheid blijkt ondanks zijn medische toestand.

Wat betreft de toegang tot de gezondheidsdiensten, tot werk, tot huisvesting en tot financiële bijstand wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Daarnaast beroept u zich op het gebrek aan medische zorgen in Griekenland. U geeft aan dat u niet individueel behandeld werd en zelf uw medicatie diende te bekostigen (CGVS p.9, 11-13). U beroept zich tevens op de levensomstandigheden in Griekenland, zo geeft u aan dat vluchtelingen in een onmenselijke sfeer worden opgevangen en u verwijst naar de slechte economische toestand in het land waardoor het niet mogelijk was om werk te vinden, in het bijzonder omwille van uw persoonlijke situatie (CGVS p.9, 12-14).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw medische situatie en nood aan opvolging wilt het CGVS allereerst opmerken dat deze niet betwist worden, wat eveneens geldt voor de documenten die u neerlegt ter staving van uw medische problemen. Daar gelaten het aspect van medische zorgen in Griekenland, of het gebrek hieraan, dat strikt genomen niet tot de beoordelingsbevoegdheden van het CGVS behoort, toont u evenmin op overtuigende wijze aan dat er geen toegang was tot de reguliere gezondheidszorg aldaar. Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zo spreekt u over een behandeling met medicijnen en een doorverwijzing naar een psychiater (CGVS p.9, 13). Daarnaast spreekt u over consultaties bij de dokter (CGVS p.11), een opname van twee à drie maanden in het ziekenhuis (CGVS p.11). Verder geeft u aan dat u via uw psychologische begeleider vernam dat u een verblijfsstatuut ontvangen had, wat tevens duidt op psychologische begeleiding (CGVS p.11). In dit kader wilt het CGVS tevens benadrukken dat de Griekse autoriteiten wel degelijk uw kwetsbare situatie in beschouwing namen. Het CGVS verwijst naar het document dat het CGVS van de Griekse autoriteiten ontvangen heeft en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Hierin werd melding gemaakt van het volgende ‘Through a detailed vulnerability assessment by the Greek authorities it was concluded that the alien in subject is a vulnerable person’ (zie Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, Asylum Service, dd. 11.12.2018). Gezien het feit dat

de Griekse autoriteiten u deze individuele stempel gaven, kan hieruit worden afgeleid worden dat de Griekse autoriteiten aandacht hadden voor uw kwetsbaar profiel. Het CGVS dient bijkomstig ook aan te stippen dat er tussen het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland (15 november 2017) en het verkrijgen van uw status aldaar (16 februari 2018), een periode zit van slechts drie maanden. Hieruit kan tevens worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten aandacht hebben besteed aan het prioritair behandelen van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien verklaart u zelf "Ze toonden wel begrip voor mijn situatie, ik was de enige die een aparte caravan kreeg. ... Want ze hebben mijn situatie goed kunnen begrijpen, ik kon niet slapen met een vreemde naast mij." (CGVS p.14). Hieruit blijkt tevens dat de Griekse autoriteiten begrip hadden voor uw individuele situatie en maatregelen namen om hieraan tegemoet te komen. Uw verklaringen dat uw behandeling niet individueel was wordt door bovenstaande dan ook teniet gedaan. Er dient bovendien ook aangestipt te worden dat u aangeeft dat u de enige was aan wie een voorschrift voor een week of maand werd toevertrouwd omwille van het vertrouwen dat u kreeg door uw relatie met de tolk en verantwoordelijke en omwille van uw kennis (CGVS p.14). Dit draagt tevens bij tot een individuele behandeling en staat uw algehele zelfredzaamheid. Wat uw zelfredzaamheid betreft, wordt deze verder gestaafd door verschillende vaststellingen. Vooreerst blijkt deze uit uw manier van denken, zo geeft u aan dat u verschillende zaken onderneemt om na te denken over uw religieuze oriëntering (CGVS p.4). Zo leest u boeken en staat u op heden in contact met Getuigen van Jehova (CGVS p.4). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u in staat bent om zowel in Griekenland en in België bewust relaties aan te gaan en te onderhouden. Het CGVS verwijst naar de, aldus uw verklaringen, sterke band met uw leraren in Griekenland (CGVS p.12-13) en in België naar uw relatie met uw 'girlfriend' en 'boyfriend' (CGVS p.6-7). Tot slot blijkt u in staat bent om uw procedures om internationale bescherming te organiseren en bent u in staat hiervoor zaken te ondernemen, zoals het afleggen van uw reisweg. Ook deze vaststellingen dragen bij tot voorliggende appreciatie van het CGVS. Samenvattend dient opgemerkt te worden dat artikel 3 EVRM vereist dat u doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zou mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Op basis van bovenstaande brengt u geen concrete elementen aan die aantonen dat u, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de gezondheidszorg in Griekenland inzake uw psychische problemen.

Verder, is het niet voldoende om aan te halen dat de socio-economische omstandigheden in Griekenland u beperkten. U geeft aan dat u zelf in de kosten van uw medische behandeling diende te voorzien. U geeft aan "Wie erkend wordt in Griekenland, verliest financiële steun en andere diensten." (CGVS p.14). U gevraagd of u zich bent gaan informeren naar uw rechten, geeft u evenwel aan "Persoonlijk niet gedaan, maar het is algemeen geweten dat het zo was." (CGVS p.14). Met betrekking tot Grieks leren, geeft u aan dat u dit niet gedaan heeft, aangezien u toch niet in Griekenland wilde blijven (CGVS p.13). Met betrekking tot huisvesting geeft u aan dat u zich had ingeschreven voor het verkrijgen van een woning, maar dat u hier geen antwoord op ontving (CGVS p.14). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u beroep kon doen op financiële bijstand van uw broer, alsook dat u over een netwerk beschikt in Griekenland, dat er bovendien voor zorgde dat u zich beter begon te voelen in Griekenland (CGVS p.12-13). Niets uit uw verklaringen wijst erop dat u in de toekomst hier niet op zal kunnen rekenen. Het feit dat u geen enkele afdoende inspanning heeft geleverd om uw persoonlijke situatie daar na te gaan, zorgt er tevens voor dat uw verklaringen niet onderbouwd worden. Gezien het bovenstaande, is het niet afdoende om louter te verwijzen naar de socio-economische omstandigheden.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."

In zoverre verzoeker verwijst naar zijn kwetsbaar profiel, dient erop gewezen dat niet wordt betwist dat hij een kwetsbaar persoon is, diabetes heeft en psychologische problemen kent. Door hierop te wijzen, toont hij evenwel niet aan dat hij in Griekenland niet van de nodige bescherming kan genieten. Verzoeker voert in het verzoekschrift voorts aan dat hij geen toegang had tot de reguliere gezondheidszorg in Griekenland nu de door hem ontvangen zorg in Griekenland georganiseerd werd door de Britse organisatie Katrinos. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat, hoewel verzoeker melding maakt van het feit dat – minstens gedurende een bepaalde tijdspanne – een Britse NGO verantwoordelijk was voor de medische zorg in het vluchtelingenkamp en een verpleegster hem naar een ziekenhuis bracht (administratief dossier, stuk 6, p. 11), hij wel degelijk

toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zo maakt hij immers melding van het feit dat hij op consultatie ging bij een dokter, dat hij gedurende twee à drie maanden werd opgenomen in een ziekenhuis (administratief dossier, stuk 6, p. 11), dat hij psychologische begeleiding ontving, dat hij in behandeling was met medicijnen en een doorverwijzing kreeg naar een psychiater (administratief dossier, stuk 6, p. 9, 11 en 13). Ook blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat de Griekse autoriteiten wel degelijk zijn individuele, kwetsbare situatie in beschouwing namen (administratief dossier, map 'Landeninformatie' en notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 14). Het enkele gegeven dat de Britse organisatie, Katrinos, gedurende een bepaalde periode verzoeker bijgestaan heeft bij of voorzien heeft in zijn medische begeleiding, alsook het gegeven dat verzoeker zijn eigen medicatie diende te bekostigen, vormen geen reden om tot een andere conclusie te komen.

Met de argumentatie dat er in Griekenland, behoudens door de organisatie Katrinos, geen rekening werd gehouden met zijn medische situatie, beperkt verzoeker zich tot het louter bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zonder evenwel enig concreet argument aan te reiken waaruit kan blijken dat de aan hem geboden medische hulp ontoereikend of onbestaand zou zijn en slaagt hij er dan ook niet in om voormelde vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht te plaatsen.

Ook door erop te wijzen dat hij na het verlaten van Griekenland en sinds zijn aankomst in België zich beter begon te voelen, hetgeen volgens verzoeker wordt bevestigd door de in het psychologisch attest d.d. 23 augustus 2019 aangeduide vooruitgang (verzoekschrift, stuk 5, hetwelk ook werd opgenomen in het administratief dossier, map 'Documenten'), toont verzoeker niet aan dat hij in Griekenland geen toegang heeft tot behoorlijke gezondheidszorg en opvolging van zijn medische situatie. Hoe dan ook toont verzoeker met deze argumentatie niet *in concreto* aan dat de tekortkomingen in Griekenland een dermate hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Waar verzoeker nog aanvoert dat de gezondheidszorg in Griekenland te wensen overlaat omdat het land zwaar geraakt wordt door de economische crisis en hij nog verwijst naar landeninformatie (verzoekschrift, stukken 3, 6 en 23) dient nogmaals gewezen op het weerlegbaar vermoeden dat een persoon die in een Europese Unie internationale bescherming heeft gekregen, er over voldoende of reële bescherming beschikt en dat zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat *an sich* niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder aan wie in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het voormelde vermoeden te weerleggen. Gelet op het voorgaande en rekening houdend met de omstandige motieven van de bestreden beslissing, is verzoeker er niet in geslaagd dit vermoeden te weerleggen.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij oprecht vreest dat hij dakloos zal worden bij een terugkeer naar Griekenland aangezien hij niet op hulp kan rekenen en geen budget heeft om een huis op de privémarkt te huren en hij anderzijds verwijst naar het feit dat het voor mensen die internationale bescherming genieten zeer moeilijk is om toegang te krijgen tot huisvesting, waartoe hij nog verwijst naar diverse rapporten (verzoekschrift, stukken 3, 7-9 en 16-22), wijst de Raad erop dat deze stelling gebaseerd is op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoeker *in concreto* aantoont dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij zich heeft ingeschreven voor het verkrijgen van een woning in Griekenland, maar hierop nog geen antwoord ontving (administratief dossier, stuk 6, p. 13), waaruit geenszins kan worden afgeleid dat hij geen aanspraak zou kunnen maken op huisvesting in Griekenland. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker naar diverse rapporten verwijst die handelen over de situatie in de vluchtelingenkampen, terwijl verzoeker niet aantoont bij een terugkeer naar Griekenland in een dergelijk kamp terecht zou komen. Verzoekers procedure tot het bekomen van internationale bescherming in Griekenland is immers afgerond en hij werd erkend als vluchteling. De door verzoeker bijgebrachte informatie is, in zoverre ze betrekking heeft op de overbevolking en levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen, dan ook niet dienstig.

Evenmin toont verzoeker aan dat hij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt. In zoverre hij in het verzoekschrift aanvoert dat het, ondanks zijn inspanningen, voor hem onmogelijk was om werk te vinden, wijst de Raad erop dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij geen werk heeft gezocht in Griekenland (administratief dossier, stuk 6, p. 12), zodat hij bezwaarlijk kan voorhouden dat hij diverse (vruchteloze) inspanningen heeft geleverd om werk te vinden of dat hij geen werk zou kunnen vinden bij een terugkeer naar Griekenland. Waar verzoeker verwijst naar de extreme krapte op de Griekse

arbeidsmarkt, het hoge werkloosheidscijfer in Griekenland, zeker voor personen die buiten de Europese Unie geboren zijn en de slechte score van Griekenland voor de welvaartindicatoren, waartoe hij citeert uit diverse aan het verzoekschrift gevoegde rapporten (stukken 6, 10-14, 16 en 25), benadrukt de Raad dat uit de algemene informatie blijkt dat de financieel-economische crisis in Griekenland de arbeidsmogelijkheden in het algemeen negatief beïnvloedt, en dus niet in het bijzonder voor personen die er internationale bescherming genieten. Dat de toegang tot de arbeidsmarkt niet altijd ideaal verloopt en te kort schiet, is zorgelijk maar vormt op zich geen reden om te besluiten dat verzoeker *in concreto* geen toegang zou hebben tot werk en dit gegeven leidt bovendien niet tot de vaststelling dat verzoeker in een situatie zou terechtkomen die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Verzoeker vervolgt nog dat het leren van een nieuwe taal voor hem geen evidentie is en het, omwille van zijn medische toestand, al bijzonder moeilijk en uitputtend was om Engels te leren. Er wordt echter niet ingezien – en verzoeker licht op geen enkele wijze toe, noch blijkt uit de door hem voorgelegde medische documenten (administratief dossier, map 'Documenten' en verzoekschrift, stuk 5) – op welke wijze de mentale problemen van verzoeker hem zouden beletten om Grieks te leren. Dit klemmt bovendien met zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud waarin hij aangeeft dat hij geen Grieks heeft geleerd omdat hij niet van plan was om in Griekenland te blijven (administratief dossier, stuk 6, p. 13) en waarbij hij dus allerminst zijn medische toestand naar voor schuift als reden waarom hij geen Grieks heeft geleerd. Met de argumentatie dat het enkele feit dat sommige organisaties cursussen organiseren om Grieks te leren niet wil zeggen dat hij hiertoe daadwerkelijk toegang zou krijgen en bovendien blijkt dat de kwaliteit van deze lessen vaak erbarmelijk is (verzoekschrift, stuk 3), beperkt verzoeker zich tot het formuleren van hypothesen en verwijzen naar algemene informatie, waarmee hij echter allerminst afbreuk kan doen aan de voormelde vaststelling en niet aantoon dat hij *in concreto* geen toegang zou krijgen tot onderwijs.

In zoverre verzoeker met betrekking tot het recht op sociale bijstand aanvoert dat er absoluut geen zekerheid bestaat over het feit dat hij opnieuw geholpen zou worden door zijn netwerk in Griekenland en hij vermoedt dat een groot deel van zijn vrienden enkel voor hem zorgden uit medelijden en hij in Griekenland op geen enkele andere manier kan voorzien in zijn eigen levensonderhoud, nu zijn gebrek aan huisvesting meteen betekent dat hij geen toegang heeft tot sociale bijstand, wijst de Raad erop dat uit het voorgaande blijkt dat verzoeker geenszins *in concreto* aantoon dat hij geen toegang zou hebben tot onderwijs, de arbeidsmarkt en/of huisvesting. Bovendien beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, zonder evenwel met concrete elementen te verduidelijken waarom hij meent dat hij geen beroep meer zou kunnen doen op financiële bijstand van zijn broer.

Waar verzoeker nog op algemene wijze erop wijst dat in Griekenland op geen enkele manier wordt voorzien in de basisrechten zoals recht op toegang tot werk, tot sociale voorzieningen en huisvesting en er een grote discrepantie bestaat tussen "*enerzijds de wettelijke wereld en anderzijds de werkelijke situatie op het terrein*", benadrukt de Raad opnieuw dat er voor de Europese lidstaten, die allen partij zijn bij het EVRM, een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die er internationale bescherming heeft gekregen, er over voldoende of reële bescherming beschikt en dat zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Te dezen blijkt uit de arresten (nr. 211 220 van 18 oktober 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en het arrest van 15 juli 2019 van de Nederlandse Raad van State (verzoekschrift, stuk 15)) waaruit verzoeker citeert, en dit nog daargelaten het gegeven dat rechtelijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben, niet dat hij geen bescherming van de Griekse overheden heeft gekregen of dat hij niet kan genieten van de aan zijn statuut van internationaal beschermde gekoppelde rechten inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dan wel dat zijn levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Verzoeker beperkt zich immers tot het uiten van hypothesen en verwijzingen naar algemene landeninformatie zonder concrete elementen bij te brengen die aantonen dat hij, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou kunnen krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid, huisvesting en scholing (*supra*).

Voor het overige beperkt verzoeker zich in wezen tot het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het volharden in de door hem uiteengezette vluchtmotieven, het uiten van blote beweringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een

dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

Met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde documenten wordt in de bestreden beslissing nog terecht vastgesteld als volgt:

“De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen immers enkel uw identiteit, herkomst en studie aan, elementen die momenteel niet ter discussie staan.”

Verzoeker toont aldus niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, overweging 91).

2.3.7. Verzoeker gaat in het verzoekschrift nog in op zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in zijn land van herkomst, Jemen, omwille van de oorlogssituatie, zijn biseksuele geaardheid en zijn atheïstische geloof en meent dan ook dat hem de vluchtelingenstatus dient te worden verleend of minstens de subsidiaire beschermingsstatus (verzoekschrift, p. 21-25) en verwijst hiertoe naar het rapport Human Rights Watch, *“Yemen: Events of 2018”* (verzoekschrift, stuk 4) en het artikel Al Jazeera, *“Yemen war: 5 years since the Houthis’ Sanaa takeover”*, 21 september 2019 (*ibid*, stuk 24). De Raad benadrukt te dezen dat uit verzoekers verklaringen en de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 16 februari 2018 in Griekenland als vluchteling is erkend. Voorts blijkt uit het voorgaande dat verzoeker geen elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland. In de bestreden beslissing wordt in dit verband nog terecht vastgesteld als volgt: *“Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen.”*

2.3.8. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek of hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie en of deze bescherming nog actueel en toereikend is. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.9. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn vluchtmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.10. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.11. De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER